

Vad ska jag skriva?

Vad ska jag skriva om
Jag tror
Genom dagen och hela natten
Om naturen, kärleken, livet ...
Vad ska jag skriva om?

Eller om vanliga människors vardag
Hustle av den närliggande marknaden
Den kämpande bondens resa
Från fälten till marknaden
Att sörja för försörjningen
Vad ska jag skriva om?

Eller om den gamle mannen
Står bredvid vägen nära marknaden
Be om pengar för att komma hem
Att leva genom hästarna på passörerna
Hjälplös med sina lögner
Försöker försörja sig
Vad ska jag skriva om

Eller ska jag skriva om tehandlaren
Vem brukade berätta historier
Kämpar för att få slut på mötena
Och ta hand om sin fru och dotter
Slutligen ge upp
I slutet av ett rep
Idag står hans familj bredvid teastall
Oskött, öde, hungrig ...
Med ett tomt blick
Vad ska jag skriva om?

Kärlek, hat, ljus, mörker ...
Eller revolution?
Eller om ett mörkt hörn av våra liv
Söker efter en ljusstråle
Ska jag skriva en dikt om dikter?
Dag och natt...
Jag tror...
Vad ska jag skriva om?

Höstens regn

Sedan morgonen började dimmigt regn under hela himlen-

Överfylld dammarna och vägarna,

Överflödade också mina kopiesidor;

Hela himlen är fångslad i spetsen på min penna.

En mörk svart kråka, trött i den oavbrutna nederbörden,

Sitter konstant på telefonkabelns svängning bredvid huvudvägen.

På den andra sidan står den utslitna eller lutad på ena sidan

Toppen av trätaket hos en av mina grannar:

Sparven som skyddade sig i guavaträdet

Har dränkt blött och skakat sin kropp,

Och döljer sin näbb upprepade gånger inuti bröstet

Bredvid tre eller fyra två våningar hus.

Som om de tusentals kokospalmerna tillsammans,

Lugnar kroppen med många handfläktar

I tomtens natur:

Det för tidiga kraftiga regnet i slutet av hösten,

Och den dag som slutar söndagsskymningen har gått samman i varandra-

Bred horisont utsmetad i ljus och skugga

Ibland svartaktigt, ibland blekt, ibland blodrött.

Fåglarna i kokosnötens grenar,

Upprepade gånger hoppar och dansar: Någonstans är det ett ständigt drizzling ljud,

Någonstans är det pitter patter,

Någonstans ett streck regn på paraplyet för den resenären.

Regn på resan från skymning till kväll-

Fortfarande är hela himlen med sin ungdom -

Bara leka gömma med regnet,

Och skribbande regn på sidorna i kopian.

Hela himlen och

På sidorna i mitt exemplar

Dåligt regn började sedan på morgonen.

Flickebarndom

Du har gjort fel Tamalika,
Vet du inte att man inte får säga "Flickebarndom"?
Har inte någon lärt dig det någon gång?
Har någon utom dig hittills sagt "Flickebarndom"?

Vet (du) inte att flickor måste växa upp under "Pojkbarndomen"?
Måste leka dock-bröllop ända från "Pojkbarndomen"!
Rotlösa är ni ända sedan "Flickebarndomen"
Förlåt, från "Pojkbarndomen"!

När fick ni tänka att livet ut hos fader för honom
Hos moder under hennes skugga får ni vara!

För att köra bil måste man läsa trafikregelboken, har du vetskap om det?
Har du inte i så fall läst regelboken om livet och samhället?
Måste acceptera Tamalika
Du måste acceptera för att leva vidare.

Fullständigt rotlöst är det väl halva samhället, från faders hemvist
Ända sedan urminnes tid!
De som växer upp under din "Flickebarndom"
Varför då, att bli rotlös från lägenheten i Dhaka
Från huset i Mymensigh, eller från huset på Rodonstreet
Är du så mycket rädd Tamalika!

Hennes historia

Hon växer upp i sin mans hus.
Med sina två söner och en dotter,
Den sextonåriga kvinnan växer upp -
I sin mans hus.

Hon vaknar vid 4 med tuppens kråka:
Hon är fräsch och redo för arbete på en gång;
Den sextonåriga kvinnan!
Canning-lokalen kl. 4:40 kommer till Taaldi kl. 4:52
Stationen ligger 3 mils promenad:
Det är fortfarande en midnatt för hennes man och barn;
Det är hennes dagliga rutin att gå ombord på tåget,
Och sitt vid dörren.

Ratan da kommer upp på Betberia,
Med puffat ris och kokta kikärter;
Hon tar snabbt ut en rupi och femtio paisa,
Hon är på det puffade riset och kokta kikärter,
Och rå chili mellan fingrarna -
Medan tåget korsar Betberia;
Champahati-Kalikapur-Bidyadharpur-Sonarpur-Narendrapur ...

Det är fortfarande sju stationer till Jadavpur.
Jadavpur-tåget 6:10 kör tjugo minuter sent idag,
Kör sedan springa springa ... det första huset är vid Bijoygarh -
Jharna fru blir väldigt arg idag:
Varje husarbete är försenat om det första är sent.
Sir åker till kontoret klockan åtta efter att ha äta frukosten,
Fru behöver sängteppet skarpt klockan 7.
Det tar från 8:30 till 11 för att laga mat,
Diska, rengöra golvet, damma,
Vid Golfgreen's röra av Debu da.
Men röra pojkarna är riktigt bra -

Lunchen görs här medan du återvänder;
Om det går att nå Bikramgarh 12,
Jobbet med att tvätta kläderna vid Bikramgarh-dammen är riktigt trevligt -
Fem rupier för en hink med kläder,
Fem till sju skopor görs på ett par timmar.
Denna dagliga tvätt är bara för att samla in pengarna
För hennes mans beroendeframkallande
Annars väntar henne en runda av fysiska övergrepp.
Det tar 15:00 att återvända
Efter att ha ätit ris, linser och grönsaker i Debu Da's hus,
Tvätta disken och redskapen,

Tvätta detsamma för Jharna fru,
Och sedan slutar arbetet i Kolkata med att rengöra golvet;
Återigen springa springa,
Canning local är klockan 5:20.
Jharna fru ger 700 rupier per månad,
Debu da ger 800,
Och 25-30 rupier om dagen för tvätt av kläder.
Den sextonåriga kvinnan får slappna av
Efter att ha kommit hem och förberett ugnen för matlagning.
”Barnen har sovit av utan att äta måltiden?
Kanske har det redan korsat 21.00.
Där kan jag höra klockan i Fatik Da cykel ringer -
Han kommer med tåg 20:40.
Han missbrukar åter att vara berusad -
Vad händer om han pukar också idag!
Det tog till 12 igår kväll att rengöra hans kuk.
Jag ska sova av-
Det är en ny dag imorgon. ”

Ibland blir han sjuk,
Ibland blir barnen eller den sextonåriga kvinnan sjuk.
De blir sjuka, hon tar en ledig dag.
Ibland finns det ingen matlagning på grund av brist på pengar

Inga pengar för hans beroendeframkallande, hon blir misshandlad,
Jharna fru hotar henne att upphöra.
Den sextonåriga kvinnan i sin mans hus
Tänder fortfarande ett ljus på hennes lediga dag,
Och repor A-B-C-D på det svarta skifferet.
Den sextonåriga kvinnan växer upp -
Tillsammans med sina barn.

Bo tillsammans

Kanske är det klockan fyra på eftermiddagen;
Min hängande balkong ligger bredvid min säng;
Tvärs över räcken på lådfönstret längst till höger,
Ligger i hela Neem trädet sträcker sig alla sina stjälgar, grenar och stockar.

Genom dess grenar och blad ser jag min värld,
Jag ser min himmel.

Den nedgående solen leker gömma sig längs grenen -
En lång, glansig solskiva fortsätter att blända i mina ögon:
Ibland är solljuset från grenarna och bladen tyst, giftfritt.
Någonstans har Neem-bladen klädd i kombinationen grönt och ljusgrönt;

Och någonstans är det solens svarta tiggare;
Någonstans verkar bladen vara solens brud.
Långt över, på andra sidan av Neem, är raden av kokosnöt och guava träd.

Dricker en bit regnvatten från den höga grenen,
Bladen är nöjda, underbara.

De nedre grenarna verkar vara slitna av törstens insekt.

Guds sol berör plötsligt min kropp,
Dök där bakom det fyra våningar långt borta.
I hela denna festliga natur, spelar en nedtonad melodi av flöjt
Någon okänd violett fågel som sitter på guavagren,

Visslar kontinuerligt;

Skata-rödhake, sparvar, nattergal, så många fåglar kvittrar ständigt;

Ljudet av fallande löv från nattjasminen;

Sitter slarvigt på elkabeln,

Den lilla sparvens prat och

Oavbrutet peckljud från hackspett-

Hänger på grenen av vaxäppleträdet,

Med största försiktighet, tar min lata eftermiddag

Till kvällens dörr.

Att dela en fest med vitt puffat ris på min grannas terrass,

Min lata eftermiddag sitter så mysig.

Plötsligt ser jag,
Grönt, gulfärgat neemträd,
Avlägsen rad av kokosnöts-, guava- och vaxäppelträd,
Den söta kvittringen av gökar, sparvar och robins, i den mörka svarta nattens
magnetism,
Det vill lämna mig missnöjd.
Dimmig blir de elektriska ledningarna,
Hazy blir hela Neem-trädet,
Hazy går min himmel, min natur.
Jag antar att jag också gör mig redo under tiden
För min natt
Låten av azan ger ankomsten av natten
Hela natten är kvar med natten för att vara vaken
Så mycket återstår att prata om, med min natt
Hela natten är kvar med natten för att förbli vaken
Den återstående hela natten lever jag med min svarta natt
Bor tillsammans hela natten
Med den svarta natten

Mil att gå

Fortfarande många mil kvar
Fortfarande kunde inte nå jorden;
Kunde fortfarande inte knäböja för dessa mödrar,
Vars ugn fortfarande inte har tänts för matlagning.
Kunde fortfarande inte nå de skolbarnen,
Vems dag börjar med hopp om en middagsmåltid.
Jag har hört att många fortfarande bor i den byn -
De går många mil för att hämta dricksvatten.
Förmodligen har sett människor i tåget
Med sitt puffade ris, chili, nöjda hjärta,
Och deras diskussioner,
Att mörkret i deras mammas ögon fortfarande inte tas bort -
Även om det ännu är till skymning,
Jag hörde att mammas grå starr
Har fortfarande inte tagits bort:
Fortfarande många mil kvar.
Dessa tegelugnar längs järnvägslinjen,
Kokt ris och två halvruddna potatisar,
Jag kunde inte smaka på dem än -
Att sitta på gångstigen är en av dem.
Har inte sovit i sin hydda,
Spridning av en matta på golvet.
Har inte fortfarande förstått
Båtmästarens ångest,
För nyheterna i den trasiga radion klockan 1.
Kanske i dag kommer han inte heller åka till mitten av havet -
”Kanske i dag sover inte min lilla älskling för brinnande hunger
I morgon igen är det en söndag, det blir ingen middagstid. ”
Har fortfarande inte sett den lilla älsklingens ansikte -
Har inte sett ta bort servetten från näsan,
Att det också finns,
En man som jag.

Har inte satt bredvid flickan,
Vem samlar mat från soptunnan,
Har inte frågat henne om hennes smärta och nöd: Så jag vet, även efter att ha passerat
fyrtio,
Många mil kvarstår -
Många mil är fortfarande kvar.

Mor

Här är jag-
Stå ensam sedan åldrarna.
Mitt hjärta är stilla, utan att tveka.
Om Himalaya är halsen,
Mina två armar är
Den frodiga gröna skogen Assam och Thar:
Min enorma skönhet är sträckt
Till den Kanyakumari, mina fötter.
Jag står stilla, orolig:
Plassey-fältet, eller Kashmirs skräck,
Godharas hyl eller Ayodhyas galenskap,
Allt har gått till historiens förfall -
Jag fortsätter att stå med tysta tårar.
Moderns moderskap, skam, smärta är bara mitt-
Var det Darjeeling eller Kashmir,
Var det Gujarat eller Bangalore,
Mitt blod rinner på samma sätt längs haven och bergen-
Samma är dess färg, lukt, smak.
Bihars Iqbal och Marathas Shivaji,
Sanatan i Utkal och Salman eller Drabir,
Samma vita mjölk av mig flyter i allt deras blod-
Det är därför jag glömmer.
jag vill glömma
Allt tvekan, skam, ilska, våld.
Kom igen när alla,
Vad sprids från dörrarna till Delhi,
Sindhu genom Haryana,
Låt oss stirra fritt en gång
Vid mina hundra crore barn-
Jag vill vara en stolt mamma
Mitt i denna värld.

Jag står här ensam,
Sedan urminnes,
Med hjärtlig kärlek och tillgivenhet.

Min lycka

Den lycka som är daggig,
Lycka i det gröna gräset,
Den lycka som börjar dagen,
Lycka på gårdsfältet,
Den lycka där bonden,
Humming en melodi söt,
Lycka där även i sol och regn,
Den lycka där han sådd risfältet:
Morgonens lycka,
Lyckan med blött ris;
Lycka där lilla bebis
Kryper på jordgolvet,
Lycka där bredvid dammen
Bykvinnan rengör kläderna:
Lycka där den lilla pojken,
Lyckan med vilken en pojke utan tyg,
Den lycka som han fortsätter att vissla direkt,
Lycka med vilken på den jordiska gatan,
Flocken kor flyger dammet i luften,
Lycka där den röda flätan i det röda bandet,
Den lycka som har slitit prydnaden;
Lycka där byflickan
Kör till skolan på en gång,
Den lycka som skarven
Dyk in och flyter upp igen,
Den lycka där kungsfiskaren
Bär fisken i kanten av näbben,
Lycka där ett par ankor
Simmar under vattnet,
Den lycka i vilken den pärlformiga vattendroppen
Lycka i lotusbladet,
Lyckan under det spanska körsbärsträdet-

Lycka i nattjasmin-
Lycka där blommor vattenliljan - Lycka vid spetsen av gräset,
Lycka där tandköttsträdet,
Lycka i fågelns kvittrande,
Den lycka där pollen av mango
Lycka i fruktens hopp,
Den lycka som på jordgolvet
Lycka med att smeta lera,
Lyckan i risgården
Lycka i höstacken,
Den lycka som med under hela dagen
Den lycka som jag kastar fiskespö med:
Lyckan med en sorglig eftermiddag
Doften av nattjasmin
En burfågels lycka,
Lyckan mot himlen
Lycka att vika ut vingarna,
Den lycka som på kvällen
Den lycka där jag sträcker mig lat;
Lyckan att ligga ensam på jordgolvet,
Lycka där de okända banorna på okända platser
Den lycka kvällen börjar,
Lycka där glittrar kvällstjärnorna;
Lycka där nära tulsiträdet
Lyckan i vilken lampan lyser,
Den lycka som kvitterar cricket
Den lycka som i gäng
Lycka där glödlamporna lyser,
Denna lycka kommer inte att delas-
Denna lycka är enbart min.
Denna lycka får både skratta och gråta,
Den lycka är den dystra eftermiddagen,
Den lycka är den ensamma kvällen,
Denna lycka finns i mammas kallelse,
Den lycka är helt ensam var

Gömmer sig under duken av henne,
I den lycka lugnar livet-
I den lycken slutar livet-
I den lycka räddar ett liv - Den lycka lugnar ett liv,
I den lycka lever en man.

På naturens varv

Ibland blir önskan att komma i knäet på naturen levande-
Så jag kommer plötsligt ut någon vintermorgon-
Inte en vagabond resa, behöver bara en paus från den mänskliga kakofonin:
Röd jordgata längs sidan av Raghunathbari-stationen,
Döljer ansiktet vid byns tur.
Sträcka sig av frodig grönska längs två sidor av järnvägslinjen-
Tävlar med tåget,
Som om naturen förändrar sin tomt:
Någonstans är fälten som vattenreservoarer,
Huvudet hölls högt som en ö.
Rader av kokosnöt, betelnötter och peepelträd.
På ena sidan av railyard, från den sida av ett instrument kvar från många dagar,
I busken av ett hänsynslöst växande ogräs,
Olika former av vita, gula flätade blommor.
Flytande lotusblad-
Någonstans grön, någonstans gulaktig,
Någonstans har hela vattnet blivit rött rött.
Rader av vattenhyacint i dammarna.
Någonstans som en vriden glödlampa i hyacinten,
Hela dammen är lila på grund av den lila blomman.
Återigen några steg framåt,
Smutsar ut hyacinten över hela floden som en grasmatta.
Någonstans som tunna motorkorn,
Hela vattnet har täckts med små vita blommor.
Rättvis med näckros som glittrar som stjärnor på den här sidan-
På andra sidan är näckrosan vermillion röd eller svartaktig.
Ögonen tenderar att stängas efter att ha passerat Rajgoda-stationen.
Som om jag bara ska fångas i min penna,
Naturen däckar upp som en vacker brud!
Vita, svarta, blåfärgade fjärilar
Flyga hit och dit,
Sitt på de gula blommorna,
Vårdslöst växer på den gröna busken:

En efter en korsning av Tamluk, Satmail, Kanthi ... Så många fler stationer;
Jag, fridfullt med slutna ögon,
Se de vita, svarta, blåfärgade fjärilarna-
De sitter på de gula blommorna
Växer på buskarna vid floden, bambuskog.
Och jag ser de färgglada fjärilarna med mina slutna ögon lugnt.

Rytm

Morgonhimlen har stängt sin mun.
Jag har vaknat tidigt på morgonen-
Naturen har vaknat tidigt på morgonen,
Morgonhimlen är fortfarande tyst.
Handritad båt till horisonten-
Småbåtar och segelbåtar,
De små båtarna nära bankerna,
Ibland drunknar, åter svävar upp.
Tio tolv svarta människor tillsammans
Kämpar intensivt i båten kanske.
Sjömännens liv är eländigt!
Hela natten mitt i havet, med havet,
De kämpar för livet-
För att hålla deras fru och barn vid liv,
De slåss varje natt, dör, flyter iväg.
De går vilse, färdiga:
Himlen ovanför är väldigt lugn och
Reflektionen av dess ansikte är på hela havet.
Nu är himlen med ett klart glatt ansikte
Och färgspel på havets kropp.
Någonstans är havet vitt, någonstans är det blå,
Och någonstans är det silver.
Någon hoppar från stranden och dyker i vattnet,
Plocka upp skal från sanden, göra sandlott,
Barnen leker med bollen.
Gång av röda små krabbor
Flyr med ljudet av steg.
Sniglar, ostron, conches, havsgurkor,
Och många fler livsvibrationer.
Många djur håller fast vid klipporna -
Innan tidvattnet når benen,
De tar sin position rätt bakom klipporna.
Där vågorna görs, svarta vågorna,
När de når stranden, skumdesigner på vågens huvud-
Mjölkvita vågor innan de krossas på stranden-
Tusentals mjölkvita bryter vågorna,
Sådan skönhet av de små vågorna,

Som om de sjunger en härlig melodi
Innan du stannar vid klipporna.
Miles djupt ner är havet helt tyst och lugnt.
Långt över havet flyger pipistrellerna runt-
Deras skuggor är till och med fångade på havsvattnet.
Klockan 10 på morgonen gömmer sig den underbara solen bakom molnen.
Det är därför himlen är ledsen.
Just i det ögonblicket blir silverhavet blekt,
Vattnet är blekt, blekt
Havet klagar och morrar inuti hjärtat:
När himlen är vermillion röd,
Hela havets ansikte och kropp visar ilska.
Höga vågor krossar längs stenblocken-
Det nya paret snubblar på grund av vågorna på stranden.
Krossar min barndom, tonåren,
Min osammanhängande ungdom,
Krossar på klipporna, vågorna, vatten-
Kokosnötskal med vågorna, tjock manet,
Allt krossar mina dikter.

Rubi Ray

Rubi Ray,

Kommer du ihåg att det var en så konstig attraktion

Med vilken jag säkert skulle nå med din fönsterruta,

Medan det var kväll?

Med så många pojkar och flickor på orten,

4 på kvällen, medan du spelar göm-och-sökning,

Och min attraktion och göm-och-sökning var allt centrerat kring dig-

Som om jag levde varje ögonblick bara för kvällens skull!

Och dyka in i dig medan du är framför mig.

Kommer du ihåg?

Du och jag den regniga kvällen,

Står länge och lutar sig vid Barun da mur:

Ingen har kommit för att spela den dagen för regnet

Bara du och jag hela kvällen.

Kvällen börjar med att vi står ansikte mot ansikte i en sådan attraktion!

Idag är du också framför mig bara som känslor.

Återvänder hem på kvällen,

Klottrar på matteexemplet,

Rubi Ray bär en kjol-topp. Kämpar med tiden varje natt

I önskan om en ny kväll.

Om det blev strömavbrott under studietiden,

Kommer ut och vandrar runt i ditt hus,

Om jag får träffa dig en gång:

Rubi Ray,

Hur många nätter jag har varit vaken för dig!

I önskan att skriva en dikt.

Hur många mil jag gick extra när jag återvände från skolan!

Bara i hopp om att träffa dig.

Rubi Ray,

Så många dagar, så många källor har gått,

Så många drömmar drunknade djupt i hjärtat,

Alla tonårens känslor

Fortfarande är närvarande med mig som smärta.

Kan du höra?

Rubi Ray?

Hjärtat

När detta hjärta
Flyger iväg genom fönstret med vindkast,
Och flyr iväg,
Blandar med den här mängden pojkar;
I knä längd lera vatten
Och söker efter de små fiskarna,

När detta hjärta
Bär i midjan
En rutig handduk blå och röd,
Ställer in en fälla i risfabriken
Och väntar,
Kommer in i bröstet längd vatten
Förpackning av trasan
Som byflicka -
Tar bort vattenhyacinten med bambustock,

När detta hjärta
Tittar på tågets boggies med vördnad,
Nära längs sidan av risfältet,
Körs riktigt snabbt,
Och korsar åkrar, dammar och skogar
Och
Kör bakom de sönderrivna drakar-
När detta hjärta
Sug efter en burk med blött ris och lök
På fritiden på livliga eftermiddagar,
Sedan,
Detta hjärta
Ritar en hydda, dess dörrar och fönster
I skissboken -
Sedan

Detta hjärta
Springer ut genom fönstret,
Och tar en paus bakom den vindiga vinden,
Och blir arg
På sidorna i skissboken.
